

Sygn. akt *XVII AmE 217/22*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Dariusz Dąbrowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2024 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 10 stycznia 2022 roku nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

XVII AmE 217/22

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 10 stycznia 2022 r. na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r., poz. 716 z późn. zm.) oraz art. 53 § 4, art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 poz. 1540) oraz w związku z art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1052 ze zm.) i art. 104 k.p.a. po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z dnia 3 listopada 2021 r. w sprawie zwrotu nadpłaty „powstałej z tytułu nienależnej części odsetek w wysokości 55 023,57 zł, w związku z dokonaniem przez Spółkę zapłaty kary pieniężnej wynikającej z decyzji Prezesa URE nr (...)” postanowił odmówić zwrotu przedsiębiorcy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. żądanej kwoty 55 023,57 zł z tytułu nienależnej części odsetek w związku z zapłatą w dniu 12 stycznia 2021 r. kary pieniężnej wynikającej z decyzji Prezesa URE nr (...) - w związku z brakiem istnienia powyższej nadpłaty.

Odwołanie od powyższej Decyzji złożył powód – (...) sp. z o.o. w W., zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie art. 56 ust. 6b Prawa energetycznego poprzez brak uwzględnienia, że od dnia następnego

od uprawomocnienia się wyroku Sąd Apelacyjny w Warszawie zaczął biec czternastodniowy termin płatności, który upłynął w dniu 28 września 2020 r. Mając powyższe na uwadze powód wniósł o uchylenie skarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od powoda na jego rzecz.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 16 października 2014 r. nr (...) nałożył na przedsiębiorcę (...) sp. z o.o. w W. karę pieniężną w wysokości 194239 zł. Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 11 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt VII AGa 28/20 obniżył nałożoną decyzją karę do kwoty 129348 zł. (okoliczności bezsporne)

W dniu 12 stycznia 2021 r. przedsiębiorca dokonał płatności kary w wysokości 129348 zł. (okoliczność bezsporna)

(...) Urząd Skarbowy poinformował powoda, że Spółka posiada zaległości w wysokości (...)zł z tytułu kary wymierzonej decyzją z dnia 16 października 2014 r. (bezsporne)

Przedsiębiorca złożył do Prezesa URE w dniu 3 listopada 2021 r. wniosek o zwrot nadpłaty powstałej z tytułu części nienależnych odsetek. (k. 1-2 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 56 ust. 6b ustawy Prawo energetyczne (dalej: „Pe”), na której opiera swoje odwołanie przedsiębiorca wszedł w życie w dniu 1 sierpnia 2016 r. na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1052, z późn. zm.). Jak wskazano w uzasadnieniu projektu wskazanej ustawy: „Dodawany w art. 56 ust. 6b ma na celu zapobieganie sytuacji, w której nastąpiłoby przedawnienie zobowiązania wynikającego z wymierzonej kary pieniężnej (tj. po upływie 5 lat od doręczenia decyzji) przed uprawomocnieniem się decyzji wymierzającej karę. Decyzja uprawomocnia się dopiero po wyczerpaniu drogi sądowej, tj. rozpatrzeniu odwołania przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a następnie Sąd Apelacyjny w Warszawie.” Jednocześnie ustawa w przepisach wprowadzających nie wskazała, aby zapis ten dotyczył decyzji wydanych przed wejściem w życie art. 56 ust. 6b Pe.

Przed wejściem w życie wskazanej zmiany, do kar pieniężnych nakładanych decyzją Prezesa URE, zastosowanie miał art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym termin płatności podatku wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego. Z kolei zgodnie z art. 239e Ordynacji podatkowej decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba że wstrzymano jej wykonanie. Orzecznictwo Sądów Administracyjnych jednoznacznie wiązało termin zapłaty kary pieniężnej nałożonej przez Prezesa URE z datą doręczenia decyzji stronie. Z kolei z datą zapłaty był powiązany termin przedawnienia egzekucji tej kary, co skutkowało możliwością przedawnienia wykonania decyzji w trakcie postępowania odwoławczego (wyroki WSA w Warszawie z 3 lipca 2018 r. w sprawach V SA/Wa 1304/17 i V SA/Wa 1303/17 oraz z 14 marca 2018 r. w sprawie V SA/Wa 1305/17, jak też wyroków NSA z 21 marca 2019 r. w sprawie I GSK 994/18 oraz z 14 października 2022 r. w sprawie I GSK 3366/18).

Tak więc należy w pełni podzielić stanowisko pozwanego, że wobec decyzji, na podstawie której Prezes URE przed 1 sierpnia 2016 r. nałożył na adresata obowiązek zapłaty kary pieniężnej, miała charakter decyzji ustalającej zobowiązanie. Stosownie więc do art. 47 Ordynacji podatkowej termin płatności kary pieniężnej wynosił 14 dni od daty doręczenia decyzji ustalającej jej wysokość. Decyzja taka stawała się ostateczna i mimo wniesienia odwołania przedsiębiorca był obowiązany ją wykonać nawet wniesienia odwołania do sądu powszechnego. Naliczenie odsetek za zwłokę z tytułu zaległości podatkowej przez Prezesa URE w przedmiotowej sprawie wynikało z istnienia

wieloletniej zaległości powoda w uiszczeniu kary pieniężnej. Naliczenie to było uzasadnione i miało podstawę prawną. Powód nie mógł przy tym powoływać się na treść art. 56 ust. 6b Pe w odniesieniu do swojej, istniejącej w dacie wejścia w życie tego przepisu w życie, zaległości podatkowej. Jak wskazano powyżej przepis ten nie wprowadzał ponownego, dodatkowego terminu zapłaty wobec wydanych uprzednio decyzji Prezesa URE, ani nie prowadził do umorzenia zaległości z tytułu powstałych odsetek za zwłokę. W konsekwencji uwzględnienie odwołania i stwierdzenie nadpłaty odsetek nie ma w niniejszym przypadku podstawy faktycznej, ani prawnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniesione przez Powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³§ 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, należało uznać Powoda za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Pozwanego zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w minimalnej stawce 720,00 zł, ustalonej w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski